

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010146
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4313010146.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného J. P. D. , pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného J. P. D. proti rozsudku Okresného súdu Levice z 26.09.2013, sp. zn. 4T/22/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. januára 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno f/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 26.09.2013, sp. zn. 4T/22/2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného J. P. D. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 07.10.2012 o 19.30 hodine viedol osobné motorové vozidlo zn. VW S. EČ: LV - XXX CZ v Leviciach po miestnej komunikácii - ulici M.R. Štefánika v smere od cesty číslo I do centra mesta, kde za križovatkou s ulicou P. Jilemnického, v dôsledku porušenia ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno e/, písmeno f/ zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) nedbal na zvýšenú pozornosť voči chodcom, osobitne starším osobám, nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov, v dôsledku čoho došlo na priechode pre chodcov k zrážke s chodkyňou A. W., narodenou XXXX (ďalej len „poškodená“), ktorá po náraze spadla na vozovku a pri dopravnej nehode utrpela zranenia a to zlomeninu dolnej časti pravej vretennej kosti s posunom úlomkov, odlomenie bodcovitého výbežku pravej lakťovej kosti, natrhnutie postranného väzu pravého lakťového kĺbu, pomliaždenie ľavého lakťového kĺbu, pomliaždenie ľavého kolenného kĺbu, pomliaždenie ľavého predkolenia s dobou liečenia a prípadnej práceneschopnosti v trvaní desať týždňov, s obmedzením v bežnom spôsobe života v trvaní do šesť týždňov.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 158 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona a po nezistení žiadnej z prítiažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona) trest odňatia slobody na tri mesiace, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienenečne odložil určiť podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na jeden rok a podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na šesťnásť mesiacov.

Ďalším výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 1.692,- eur.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 26.09.2013, po ktorom oznámení, teda včas, obžalovaný podal odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 15.11.2013 zopakovaním svojich obhajobných tvrdení o vzniku a priebehu v prejednávanej veci zažalovaného skutku prednesených na hlavnom pojednávaní, namietajúc správnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa aj pokiaľ ide o zranenia, ktoré mala poškodená utpieť a možný mechanizmus ich vzniku, v ktorej súvislosti označil závery znaleckého posudku podaného A.. K. za „vykonštruovaný nezmysel“. Namietal zaujatosť súdu prvého stupňa z dôvodu, že poškodená je matkou jeho podpredsedníčky O.. L. a tvrdil, že jeho priznanie (v dobe predchádzajúcej súdnejmu štádiu trestného konania) bolo pod nátlakom, nakoľko policajti mu chceli zobrať vodičský preukaz, čo by pre neho znamenalo stratu zamestnania, pretože pracuje ako taxikár. Obžalovaný tiež žiadal rekonštrukciu udalosti za účasti znalca z odboru dopravy.

Včas podané, proti výrokom o vine a treste napadnutého rozsudku smerujúce odvolanie obžalovaný odôvodnil aj prostredníctvom svojho, v odvolacom konaní si zvoleného obhajcu a to písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) a to opäť podrobným zopakovaním svojich obhajobných tvrdení z hlavného pojednávania. Podrobne uviedol priebeh jednak trestného stíhania v prejednávanej veci, jednak vykonania a obsah jednotlivých dôkazov poukážuc na rozpory v nich a namietajúc správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa majúcich neopodstatnene viesť k odsudzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku, zvlášť pokiaľ ide o jeho priznanie v predsúdnom štádiu trestného konania a jeho pohnútku, ďalej o výpoveď poškodenej a jej možný motív nevypovedať pravdu, o ohliadku motorového vozidla a o znalecký posudok z odboru zdravotníctva, ktorý namietal ako neobjektívny, označiac jeho závery za protichodné. Žiadal vykonať rekonštrukciu dopravnej nehody v podmienkach identických s tými, ktoré boli v čase v prejednávanej veci zažalovaného skutku tvrdiac, že súd prvého stupňa nepostupoval podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov a rozsahu dokazovania, ktoré bolo potrebné v prejednávanej veci vykonať, v ktorej súvislosti vyslovil domnienku, že sa súd prvého stupňa ňou dostatočne neriadil a podľa jeho názoru ani nebola vôľa jeho tvrdenia preveriť. Zo všetkých týchto dôvodov, navyiac tvrdiac, že aj uložený mu trest (vzhľadom na to, že sa necíti byť vinným) a výška uloženej mu náhrady škody (vzhľadom na okolnosti vzniku zranení poškodenej a ich liečbu) sú mimoriadne prísne, obžalovaný odvolací súd žiadal o starostlivé a profesionálne zváženie všetkých okolností prípadu a až potom o jeho prípadné trestanie, pretože keď niečo nespáchal, tak nemá byť za to potrestaný. Odvolaciemu súdu obžalovaný navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť a vec podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu (ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie 16.12.2013), považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prídŕžajúc sa za obžalovaného písomne vypracovaných dôvodov obžalovaným podaného odvolania podaného zdôrazniac potrebu doplnenia dokazovania v tam uvedenom smere. V konečnom návrhu odvolaciemu súdu obhajca obžalovaného navrhol rozhodnúť v súlade s písomným návrhom v odôvodnení odvolania obsiahnutým.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zdôraznil, že sa cíti nevinným, že vie, že to zanedbal, že mal mať obhajcu od samého začiatku trestného konania, že bol príslušníkom Policajného zboru, ktorý ho vypočúval, navedený na podpis svojej výpovede, ktorá bola v rozpore s realitou, že aj v súčasnosti pracuje ako taxikár, ako taxikár v zmluvnom pracovnom pomere s MISS TAXI Levice pracoval aj čase v prejednávanej veci zažalovaného skutku a že zaujatosť súdu prvého stupňa prvýkrát namietol až v písomnom odôvodnení proti napadnutému rozsudku podaného odvolania. V konečnom

návrhu sa obžalovaný domáhal opätovného riešenia veci aj s vyšetrovaním, aj so súdnym znalcom a rekonštrukciou.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 317 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku no vine svoj podklad.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaných ustanovení Trestného poriadku, odvolací súd v prejednávanej veci (v ktorej bola obžaloba podaná 11.02.2013) preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného vzhľadom na obsah jeho odôvodnenia predovšetkým smerovalo, výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného tiež smerovalo, výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku, pretože má vo výroku o vine napadnutého rozsudku svoj podklad a napokon tiež správnosť postupu konania všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúceho, a to aj z hľadiska zistenia prípadných takých, odvolaním obžalovaného týmto výrokom napadnutého rozsudku ani konaniu im predchádzajúcemu nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania pre niektorý z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o uložení mu treste (nie však z dôvodov ďalej uvedených aj pre rozhodnutie o poškodenou uplatnenom nároku na náhradu škody).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb konania napadnutému rozsudku predchádzajúceho, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Skutkové zistenia uvedené v popise skutku uvedeného vo výroku o vine napadnutého rozsudku preto aj z dôvodov vyššie uvedených vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú aj všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

V tejto súvislosti a s poukazom na dôvody odvolania obžalovaného a jeho odvolací návrh zrušiť napadnutý rozsudok aj podľa § 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že obžalovaný v rámci postupu súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 26.09.2013 podľa § 272 odsek 2 Trestného poriadku nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a tie, ktoré sú uvedené v písomných odôvodneniach ním proti napadnutému rozsudku podaného odvolania z dôvodov ďalej uvedených nepovažoval odvolací súd z hľadiska úplnosti v prejednávanej veci zisteného skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie predovšetkým o vine obžalovaného, za nepodstatné.

Súd prvého stupňa k týmto skutkovým zisteniam dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj

v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného obsiahnutou v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny (avšak vo výrazne redukovanom rozsahu), s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na správne a v podstate úplné, poukazuje nepovažujúc za potrebné tieto žiadnym spôsobom pozmeniť ani iným, ako ďalej uvedeným spôsobom doplniť (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), pretože ani písomné odôvodnenie obžalovaným zvlášť proti výroku o vine napadnutého rozsudku smerujúceho odvolania neobsahuje ani pokiaľ ide o správnosť hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa, ani pokiaľ ide o jeho právne úvahy, ktorými sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny, žiadne relevantné skutočnosti a okolnosti.

Za okolnosti spôsobilé relevantne spochybniť úplnosť a správnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaného, nemožno považovať ani až na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci obžalovaným tvrdené okolnosti jednak vzniku zápisnice o jeho výsluchu uskutočnenom 02.11.2012 v prípravnom konaní (č.l. 4-6), jednak podpísania záznamu o dopravnej nehode a zápisnice o ohliadke jej miesta (č.l. 14-17), pretože práve skutočnosti a okolnosti z týchto dôkazných prostriedkov zistené korešpondujú s ostatnými, súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu bez dôvodných pochybností (existencia ktorých by mohla odôvodniť aplikáciu jedného z pravidiel pri dokazovaní vyplývajúcich z prezumpcie neviny uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“) opodstatňujú záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal tak, ako je opísaný vo výroku o vine napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný, ktorý nepochybne protiprávnym konaním (porušením dôležitých povinností uložených mu ako vodičovi ustanovením § 4 odsek 1 písmeno e/, písmeno f/ Zákona) z nedbanlivosti (minimálne vo forme nevedomej podľa § 16 písmeno b/ Trestného zákona) spôsobil poškodenú (inej účastníčke cestnej premávky, ktorá ako stará osoba vstúpila a prechádzala cez priechod pre chodcov) poškodenie zdravia majúce podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona charakter ublíženia na zdraví a keďže ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním a nedbanlivostným zavinením obžalovaného na strane jednej a následkom na zdraví poškodenej na strane druhej, nie sú ani podľa názoru odvolacieho súdu žiadne pochybnosti, naplnil obžalovaný v prejednávanej veci zažalovaným skutkom všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a to nielen po formálnej, ale aj po materiálnej stránke, pretože vzhľadom na všetky okolnosti ustanovené v § 10 odsek 2 Trestného zákona (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia páchatela) nie je jeho závažnosť nepatrná (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku).

S poukazom na dôvody odvolania obžalovaného považuje odvolací súd za potrebné ho upozorniť jednak na to, že vodič poruší ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno f/ Zákona už tým, že chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov (a ktorému je preto povinný dať prednosť) ohrozí, teda nie len tým, že ho ním vedeným motorovým vozidlom zrazí, jednak (bez akéhokoľvek zámeru spochybniť právo obžalovaného brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, avšak s prihliadnutím na to, že v zápisnici o hlavných pojednávaniach uskutočnených v prejednávanej veci zaznamenanie, že obžalovaný bol poučený aj v tomto smere absentuje) na skutkovú podstatu trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, ktorý spácha ten, kto iného ľ živo (v úmysle priamom podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) obviní z trestného činu (napr. zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona alebo marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona) v úmysle (hoci aj nepriamom podľa § 15 písmeno b/ Trestného zákona) spôsobiť jeho trestné stíhanie, za ktorý trestný čin sa páchatel' potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Z dôvodov vyššie uvedených a tiež z právnych úvah obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, pri takomto nepochybne správnom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaného skutku obžalovaného, súd prvého stupňa obžalovanému ukladal s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po opodstatnenom zistení jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno j/ Trestného zákona a tiež po opodstatnenom nezistení žiadnych priťažujúcich okolností uvedených v § 37) trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenej v § 158 Trestného zákona (až na jeden rok) po znížení jej hornej hranice (podľa § 38 odsek 3 odsek 8 Trestného zákona) o jednu tretinu, teda v rámci trestnej sadzby až na osem mesiacov.

Keďže súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku správne a úplne uviedol aj všetky ostatné skutočnosti a okolnosti, ktoré mal za preukázané, svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o hlavnom treste odňatia slobody ako aj o vedľajšom treste zákazu činnosti uložených obžalovanému a tiež právne úvahy, ktorými sa pri tom spravoval, na tieto odvolací súd stotožniac sa s nimi iba poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich ani doplniť ani pozmeniť, pretože ani obžalovaný v odôvodnení ním podaného odvolania neuviedol ani v tomto smere žiadne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku).

Z dôvodov vyššie uvedených mal aj odvolací súd za to, že obžalovanému napadnutým rozsudkom uložený hlavný trest je tak čo do druhu (podmienečný trest odňatia slobody) ako aj výmery (tri mesiace, teda na dolnej, vyššie uvedenej zákonom ustanovenej trestnej sadzby), vrátane výmery určenej skúšobnej doby (jedného roka, teda tiež bezprostredne na dolnej hranici jej v § 50 odsek 1 Trestného zákona na jeden rok až päť rokov ustanovenej výmery) spolu s vedľajším trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke (uloženom na šesťnásť mesiacov, teda tiež temer bezprostredne na dolnej hranici jeho výmery v § 61 odsek 2 Trestného zákona ustanovenej na jeden rok až desať rokov) primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následkom, zavineniu obžalovaného, zistenej poľahčujúcej okolnosti a nezisteným priťažujúcim okolnostiam, osobe obžalovaného, jeho pomerom a možnostiam nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona tiež spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku).

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 317 odsek 1 veta posledná, odsek 2 Trestného poriadku odvolací súd (po doplnení dokazovania na ním vykonanom verejnom zasadnutí o prečítanie vyžiadanej správy a z vyjadrenia obžalovaného) zistil vo výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku chybu, ktorej sa súd prvého stupňa dopustil, keď v zjavnom rozpore s ustanovením § 420 odsek 2 Občianskeho zákonníka poškodenej uplatnenie jej nároku na náhradu škody spôsobenej jej trestným činom adhéznom trestnom konaní v prejednávanej veci voči obžalovanému podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku umožnil a napadnutým rozsudkom dokonca o ňom nárokoch rozhodol (a to dokonca podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku) a to napriek evidentnej absencii hmotnoprávnej pasívnej legitímácie obžalovaného. Obžalovaný škodu súvisiacu s ujmom na zdraví poškodenej totiž zrejme spôsobil ako vodič osobného motorového vozidla taxislužby pri činnosti zrejme fyzickej osoby podnikajúcej pod obchodným menom MISS TAXI - AUTOPREPRAMISS Vinohradnícka 11, 934 01 Levice (IČO: 37100866 (ktorá mu ho na tento jej firmou aj v čase spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku označené poskytla) a preto bola spôsobená touto fyzickou osobou a obžalovaný za ňu sám (s výnimkou prípadného následného regresného vzťahu k tomuto svojmu zamestnávateľovi), nezodpovedá. Túto nezákonnosť pri použití hmotnoprávnych ustanovení Občianskeho zákonníka bolo potrebné odstrániť (§ 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku) a to napriek tomu, že odvolanie obžalovaného smerovalo iba proti výrokom o vine a o treste napadnutého rozsudku, pretože by zrejme mohla odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedený dôvod, podľa § 321 odsek 1 písmeno f/ odsek 3 Trestného poriadku, na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade škody súčasne nezistiac z dôvodov vyššie uvedených splnenie podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku na akékoľvek nové rozhodnutie o náhrade škody v adhéznom, v prejednávanej veci iba proti obžalovanému vedenom konaní trestnom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).